

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: **M.H.**, nar. ..., bytem ...

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje,**
Plzeň, Škroupova 18,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2017, č.j. VVŽÚ/4603/17,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- 1) Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Komise pro projednávání přestupků města Klatovy ze dne 10.5.2017, č.j. OVV/1467/16/-184-2, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 50 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, za což mu byla uložena pokuta 2.000,-Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.
- 2) Žalobce v žalobě tvrdil, že nebylo nadevší rozumnou pochybnost prokázáno, že by spáchal

skutek, který je mu kladen za vinu. Žádný přímý důkaz proti němu neexistuje a pouhé domněnky nemohou k závěru o vině postačovat. Pakliže správní orgán uvádí, že je nepravděpodobné, aby někdo ztratil na cyklostezce při svozu dřeva, žalobce poukázal na děj, která se udál tohoto roku p. W. při svážení dřeva do Štěpánovic - vysypání části nákladu dřeva přímo u sportovního klubu, kde mu dřevo pomáhal nakládat zpět kamarád. Jestliže vlastník odmítl narovnání, vypořádání finanční náhradu dřeva s prokázaným původem z jeho lesa, a to v částce odpovídající znaleckému posudku a trvá na náhradě několikanásobně vyšší, je takové narovnání nejen nemorální, ale má i znaky vydírání. P. W. by vzal své oznámení zpět, kdyby mu žalobce za svezené dřevo zaplatil 10000,-Kč, ale hodnota dřeva v deponu PČR podle znalce je 2500,- Kč, tj. i zčásti zajištěné dřevo, které nebylo z jeho majetku. Ztotožněné kmeny mají hodnotu 1200,-Kč. Navíc podle žalobce p. W. v průběhu řízení negoval nabídku, aby si ztotožněné dřevo nechal. O tom, že část dřeva nepochází z jeho lesa a tedy majetku, je zmínka i ve znaleckém posudku. Fakticky tak žalobci zadržuje PČR dřevo, které bylo určeno ke zpracování. Žalobce v žalobě uvedl, že ho mrzí, že odstraněním překážky z cyklostezky si přivodí takové zbytečné starosti a mrzí ho i přístup protistrany. Příště žalobce raději překážky nechá a až se o ně někdo rozbije, ať vlastník zdůvodňuje, proč je tam ponechal.

- 3) Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby s tím, že se nemohlo jednat o nález ve smyslu § 50 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích, neboť je velmi nepravděpodobné, že by někdo ztratil celé tři smrky o délkách téměř 10 m, rozřezané tak, aby se právě daly naložit na přívěsný vozík žalobce. Pokud se žalobce cítil být ohrožen jednáním poškozeného, měl podat trestní oznámení. Součástí přestupkového řízení nebylo adhézní řízení automaticky. Použije se pouze tehdy, pokud byla škoda spolehlivě zjištěna. Jinak se odkáže poškozený se svým nárokem na náhradu škody na soud. Žalobce ve správním řízení nabídl vyrovnání s tím, že je ochoten uhradit finanční částku ve znaleckém posudku a požadoval navrácení dřevní hmoty, která nebyla ztotožněna. Poškozený uplatňoval škodu a nesouhlasil s ohodnocením dle znaleckého posudku, neboť dřevo hodnotil jako řezivo a oceněno bylo jako dřevo palivové. Vzhledem k tomu správní orgán poškozeného odkázal as jeho nárokem na náhradu škody na soud.
- 4) Součástí správního spisu je oznámení J.W. ze dne 29. 12. 2015, že mu byly odcizeny 4 smrky o objemu cca 4 m³.
- 5) Podle protokolů PČR, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje ze dne 29.12.2015 bylo provedeno ohledání pařezů v lese a rozřezaného dříví u žalobce. Byla provedena проверка na místě a byly ztotožněny oddenky s 3 pařezy. Byly na místě zjištěny i další rozřezané stromy. K tomu pořízena fotodokumentace stromů a také vozidla žalobce vč. pneumatik a přívěsného vozíku.
- 6) Žalobce při podávání vysvětlení dne 29.12.2015 uvedl, že dříví na jeho pozemku zčásti pochází z odkupu od městských lesů Klatovy a zčásti jde o dar od kolegy J. K K. Část dřeva žalobce podle svého tvrzení našel na poli, což byly asi dvoumetrové kusy dřeva, které posbíral 25.12.2015 podél cesty do Štěpánovic, které musely někomu vypadnout. Pokud jde o asi 3-4 stromy pana W., žalobce navrhl dřevo společně roztrdit a domluvit se na náhradě ceny dřeva jako palivového.
- 7) Podle znaleckého posudku č. 4/16 znalce Ing. L.Č. ze dne 21.4.2016 činila hodnota 3 ztotožněných stromů před rozřezáním na palivo 2.311,-Kč a hodnota neztotožněných stromů 1.459,-Kč.

- 8) Ve vyjádření ze dne 25.3.2016 žalobce uvedl, že nenamítá, že část dřeva je vlastnictvím oznamovatele, ale není fakticky možné, aby celá hmota pocházela ze 3 stromů. Část dřeva pochází z lesa p. K. Z dopisu žalobce ze dne 12.1.2016 vyplývá, že žalobce paní B.V. navrhl vypořádání nálezů dřeva z okolí Třešňovky v rozsahu cca 2 m³ ve výši 2500,-Kč s tím, že ostatní dřevo bude žádat vydat od policie zpět. Uvedl, že v době Vánoc nalezl několik kusů dřeva na cyklostezce do Štěpánovic a na poli.
- 9) Při jednání dne 26.7.2016 žalobce uvedl, že tři označené stromy jsou v místě, kam jezdí s dcerou na vyhlídku. V prosinci 2015 našel u cyklostezky osm kuláčů kmenů po dvou metrech, které posbíral, protože překáželo na cyklostezce a cestě do lesa. Vypadalo to, že p. W. dřevo vytěžil a to mu spadlo. Šlo o palivové dřevo, protože bylo napadené kůrovcem. P. W. po něm žádal 10000,-Kč, žalobce poslal částku 2500,- Kč majitelce lesa pí V.
- 10) Svědek J.W. uvedl, že dne 26.12. 2015 procházel v lese jeho sestry a viděl 3 pařezy s vyvráceným kořenovým balem, u kterých chybí kmeny. Od pařezů sledoval koleje od vozidla, které vedly k chatové kolonii Třešňovka. Dne 29.12.2015 zjistil, že chybí další strom a stopy vedou stejným směrem. U chaty žalobce si všiml složeného čerstvě nařezaného dřeva, které velikostně odpovídá odcizenému. Viděl přes plot, jak žalobce s dalším mužem skládají dřevo. Celkově mu zmizelo 4.28 m³ dřeva. Odcizené dřevo mělo pro něho hodnotu řeziva 1800,- Kč za m³. Potřeboval je na trámy stodoly. Dřevo na pálení má hodnotu 800,- Kč. Na částku 2500,- Kč odmítl přistoupit. Uplatnil nárok na náhradu škody ve výši 9200,- Kč.
- 11) Svědek R.K. dne 10.8.2016 uvedl, že není možné, aby těžaři ztráceli dříví, neboť jde o 6-8 m dlouhé kusy, které traktorista tahá po zemi, a pokud by sortiment ztratil, přitáhne ho při další jízdě. Kromě toho je na dřevě vyražena kubatura, tedy označení od těžaře. Žalobce neměl od něho na silné dříví nárok, pouze do jara 2015 si mohl odebrat těžební odpad, tj. větve a špice stromů.
- 12) Podle výpovědi svědka M.T. ze dne 10.8.2016 žalobce v říjnu až prosinci 2015 v městských lesích již netěžil. Samovýrobci mohou těžit pouze dřevo do průměru 15 cm.
- 13) Svědek J.K. dne 10.8.2016 uváděl, že dne 29.12.2015 žalobci pomohl rozřezat palivové dříví, které měl na káře. Žalobce mu vždy říkal, že má dřevo z městských lesů. Sám mu někdy v říjnu 2015 přenechal káru smrkového dřeva ze svého lesa.
- 14) Ve vyjádření ze dne 22.8.2016 žalobce zopakoval, že p. W. se stále domáhá náhrady v nepřiměřené výši a že neztotožněná část dřeva má být vrácena žalobci. Nesouhlasil s tvrzením, že by dřevo ukradl. Předložil fotografie neoznačeného dřeva, které na stezce popadalo dle jeho vyjádření v srpnu 2016.
- 15) Svědek M.S., zakročující policista, potvrdil, že se zúčastnil prověrky na místě a ztotožnění jednotlivých stromů, kdy se u tří stromů podařilo ztotožnit je s pařezy. U čtvrtého stromu se ztotožnění nepodařilo, neboť se nenašla pata stromu. Lesník T. ztotožnil stromy podle letokruhů. Prověrku na místě obdobně popsala i svědkyně M.T.
- 16) Svědek V.K. dne 2.9.2016 uvedl, že na místě našli tři oddenky, které ztotožnili v lese. O čerstvém dřevu žalobce měl uvést, že ho má od kamaráda.
- 17) Svědek J.R. potvrdil, že předmětného dne na místo přijel pán od městských lesů, protože žalobce tvrdil, že má dřevo od něho. Pán však tvrdil, že účtenka je na jiné dřevo.

- 18) Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 25.10.2016 byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 50 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích. Žalovaný toto rozhodnutí dne 9.2.2017 zrušil a věc vrátil přestupkové komisi k novému projednání pro nepřezkoumatelnost odůvodnění formy zavinění přestupku.
- 19) Správní orgán prvního stupně ve svém druhém rozhodnutí odkázal poškozenou s nárokem na náhradu škody dle ust. § 70 odst. 2 zákona o přestupcích na soud. M.T., hajný městských lesů uvedl, že v říjnu až prosinci r. 2015 neměl pan H. povolenou těžbu v městských lesích, a pokud ji v minulosti měl, měl povoleno pouze sbírat větve, odřezky, zbytky pařezů. Co se týká samovýroby, je možné vyřezávat stromy silné maximálně 15 cm. Svědek M.S., technik PČR, vypověděl, že u tří stromů se podařilo ztotožnit paty stromů s pařezem. Svědek Mgr. W. dne 29.12.2015 v lese zjistil, že zde byly čerstvě pořezané čtyři stromy, od kterých vedly stopy do Třešňovky k zahradě pana H. V dobu také pan H. na zahradě skládal z káry za autem cca 1 m dlouhé špalky ze vzrostlých smrků. Když byla na místo přivolána policie a byl přizván i hajný T., který spolu s policií v lese ztotožnil (přiložením dalších polen) dřevo, které zde bylo odcizeno. Kromě toho tvrzení, že měl právo těžit v městských lesích dřevo na samovýrobu, je lživé, neboť v tu dobu žádnou platnou smlouvu neměl a nikdy ani neměl právo těžit stromy maximálního průměru 15 cm. Skutečnost, že obviněný vědomě odcizil určité množství dřeva ze stromů, které odvezl ze soukromého lesa, potvrzuje skutečnost, že na místě zůstaly piliny. Svědek K. pak potvrdil, že množství dřeva objemově souhlasilo s tím, jaké množství stromů viděli složené na zahradě pana H. Šlo o dřevo čerstvě pořezané. V tomto dřevě našli tři oddenky, které ztotožnili na místě v lese, tj. v lese vyzkoušeli, že tři oddenky pasují na poražené stromy, čtvrtý nenašli. Komise dospěla k závěru, že obviněný úmyslně odcizil tři smrky, kdy u čtvrtého se nepodařilo ztotožnit patu stromu s pařezem, kdy se obviněný zmocnil cizího majetku, tj. cizího dřeva a způsobil tak soukromé osobě škodu. Obviněný věděl, že stromy nejsou jeho majetkem, neměl žádné oprávnění k tomu je rozřezat, naložit do káry za auto a složit na svůj pozemek, tedy naplnil hlavní podmínku skutkové podstaty krádeže, tedy způsobil škodu na cizím majetku přisvojením si cizí věci. Koleje auta obviněného vedly od pořezaných stromů v lese k zahradě obviněného, určité množství dřeva měl ve chvíli, kdy na místo dorazila hlídka policie ještě v káře auta. Pak měl složené čerstvě pořezané dřevo, které se podařilo ztotožnit tak, že se jednalo o dřevo z předmětných stromů včetně doloženého množství dřeva v množství tří vzrostlých smrků. Obviněný věděl, že dřevo v lese mu nepatří, přesto se jemu nepatřícího dřeva zmocnil tím, že ho odvezl a zpracoval, a to pouze ve svůj vlastní prospěch. Obviněný tedy chtěl dřevo získat. V jednání obviněného lze spatřovat úmysl přímý. B.V. řádně uplatnila nárok na náhradu majetkové škody. Zmocnila k zastupování svého bratra Mgr. J.W. Policie zajistila celkem 3 m³ dřeva. Uvedl, že hodnota dřeva je cca 1800,- Kč za 1 m³, což je cena řeziva, které potřeboval na trámy na opravu stodoly. Uvedl, že jde o to, že by dřevo zhodnotil jako řezivo a nikoliv jako dřevo na pálení, které má hodnotu cca 800,- Kč za 1 m³. Uvedl, že byl u toho, když policie ukazovala pařezy, a to, že soudní znalec odhadl nějakou cenu, není pro něho cenou přijatelné. Vzhledem k tomu, že ze zajištěného dřeva lze sestavit celkem čtyři stromy, přičemž u čtvrtého se již nepodařilo zajistit spodek stromu tzv. pata tak, aby mohl být ztotožněn s pařezem v lese paní V. Spodek stromu tzv. patu obviněný měl již rozštípanou na malé kousky, připravené na otop. Vzhledem k tomu, že škoda nebyla spolehlivě zjištěna a nelze ani vycházet z posudku provedeného na zakázku Policie ČR, která nemá skutečnou vypovídající hodnotu, proto se se škodou poškozená odkazuje na soud.

- 20) V žalobou napadeném rozhodnutí je žalovaný toho názoru, že je velmi nepravděpodobné, prakticky nemožné, aby obviněný našel na cyklostezce minimálně tři celé smrky, rozřezané na kusy tak, aby se vešly přímo na přívěsný vozík obviněného, které po následném ztotožnění a složení dosahovaly jednotlivě délky 10 m. Žalovaný se ztotožňuje s výrokem přestupkové komise, když poškozenou se svým nárokem odkázal na soud a dále se nevypořádal se zajištěnou dřevní hmotou, neboť o vlastnictví některé dřevní hmoty stále ještě existují pochybnosti, a to s ohledem na skutečnost, že přestože se podařilo sestavit celkem tři stromy, o jejichž vlastnictví není pochyb, je tu ještě dřevní hmota, které byl po sestavení složen čtvrtý strom, u kterého se již ale nepodařilo zajistit spodek stromu tzv. pata tak, aby mohl být následně i tento ztotožněn s pařezem paní V. U tohoto stromu znalec pouze uvedl, že je dosti pravděpodobné, že rovněž pochází z lesa poškozené paní V.
- 21) O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalobce i žalovaný souhlasili.
- 22) Žalobu soud neshledal důvodnou.
- 23) Žalobce v žalobě tvrdí obdobné námitky jako v odvolání. S těmito se, jak vyplývá z výše shrnutého odůvodnění napadeného rozhodnutí, vypořádal již žalovaný a s jeho závěry se zdejší soud ztotožňuje.
- 24) Žalobce v žalobě tvrdil, že nebylo nadevší rozumnou pochybnost prokázáno, že by spáchal skutek, který je mu kladen za vinu. Žádný přímý důkaz proti němu podle jeho názoru neexistuje. Pakliže správní orgán uvádí, že je nepravděpodobné, aby někdo ztratil na cyklostezce při svozu dřeva, žalobce poukázal na děj, která se udál tohoto roku p. W. při svážení dřeva do Štěpánovic.
- 25) Podle názoru soudu bylo v dané věci dostatečně a bez důvodných pochybností prokázáno, že se žalobce uvedeného přestupku dopustil. Jak uvedl správní orgán ve výše shrnutém rozsáhlém odůvodnění svého rozhodnutí, žalobce byl policisty a p. W. prakticky přistižen při činu, neboť skládal ze svého vozíku čerstvě nařezané kusy dříví, které prokazatelně odpovídaly pařezům v lese paní V. Nadto stopy po pneumatikách odpovídajících žalobcovu automobilu byly zjištěny i v lese u odcizených stromů. Za těchto okolností tvrzení žalobce, že by toto dřevo někdo jiný ztratil na cyklostezce u lesa, hodnotí i soud jako naprosto nevěrohodné. Je irelevantní, pokud žalobce někdy jindy našel dříví na této cyklostezce, neboť se v daném případě jednalo jednoznačně o čerstvě nařezané stromy. Současně byla věrohodnost tvrzení žalobce snížena i výpověďmi ostatních svědků, zejména hajného městských lesů p. T. o tom, že žalobce neměl v době, kdy byl přestupek spáchán, žádnou dohodu o odběru dříví z městských lesů, jak původně tvrdil. Poté, co byly 3 stromy z lesa paní V. ztotožněny, změnil žalobce své původní tvrzení, že má stromy od kamaráda, na tvrzení, že je našel na cyklostezce. I toto svědčí o tom, že žalobce se účelovými nepravdivými výpověďmi snaží vyvinut z odpovědnosti za přestupek.
- 26) Druhá námitka směřovala proti podle žalobce neadekvátnímu vyčíslení náhrady škody ze strany poškozené paní V., zastupované v řízení p. W. Žalobce tvrdil, že jestliže vlastník odmítl narovnání, vypořádání finanční náhradu dřeva s prokázaným původem z jeho lesa, a to v částce odpovídající znaleckému posudku a trvá na náhradě několikanásobně vyšší, je takové narovnání nejen nemorální, ale má i znaky vydírání. Podle žalobce p. W. by vzal své oznámení zpět, kdyby mu žalobce za svezené dřevo zaplatil 10000,-Kč, ale hodnota dřeva v deponu PČR podle znalce je 2500,- Kč, tj. i zčásti zajištěné dřevo, které nebylo z jeho majetku. Ztotožněné kmeny mají podle žalobce hodnotu 1200,-Kč.

- 27) K tomuto soud uvádí, že mezi žalobcem a poškozenou setrvaly ve správním řízení rozpory ve dvou směrech. Prvním bylo ocenění dřeva, které bylo podle p. W. nesprávně znalce zhodnoceno pouze jako palivo, ale mělo jít o řezivo, trámy na opravu stodoly. Žalobce však byl ochoten uhradit pouze cenu paliva. Druhou spornou skutečností zůstal rozsah dřeva, které bylo odcizeno poškozenému, neboť ztotožnit se podařily jen 3 stromy. U čtvrtého stromu, k němuž se nenašla pata stromu, se ztotožnění provést nepodařilo a znalec pouze konstatoval, že jde pravděpodobně rovněž o strom z lesa paní V. Za této situace, kdy po provedeném dokazování zůstaly pochybnosti o rozsahu způsobené škody i o její výši, správní orgán postupoval správně, když poškozenou odkázal s jejím nárokem na náhradu škody na (civilněprávní) soud. Výrokem, jímž došlo k odkázání poškozené s jejím nárokem na soud, pak žalobce nijak poškozen na svých právech nebyl.
- 28) Pokud se žalobce domníval, že by zaplacením celé požadované částky (cca 10000,-Kč) dosáhl toho, že by poškozený odvolal souhlas s přestupkovým řízením, bylo jen na žalobci, aby se rozhodl, jaký postup zvolí. Na jedné straně skutečně mohl požadovanou částku zaplatit v celém rozsahu. Zvolil druhou možnost, tj. v přestupkovém řízení pokračovat a uplatňovat svá práva vč. prokazování, že požadovaná částka je neadekvátní. Přístup poškozené, která určitým způsobem (byť třeba nepřesně) vyčíslí škodu a domáhá se její náhrady v rámci přestupkového řízení, ale nelze považovat za vydírání.
- 29) S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
- 30) O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 29. března 2019

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně